

Mieczysław Cincio, Jerzy Zaniemojski, Roma Hładyłowicz

Kronika : z życia izb adwokackich

Palestra 17/3(183), 90-93

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

nej sprawy, w której oskarżona dopuściła się podrobienia czeku, zresztą na bardzo małą kwotę, powodowana rzeczywiście trudną sytuacją materialną. Skazana na bezwzględne pozbawienie wolności, pozostawiła bez opieki małą córeczkę. W ostrej kampanii prasowej zgłoszono wiele krytycznych uwag pod adresem całego wymiaru sprawiedliwości.

Sprawa pozycji społecznej i zawodowej adwokatury polskiej nie jest dostatecznie znana — mimo czynionych przez nas już wcześniej wysiłków w tym względzie — adwokatów francuskiej (pomijam tu zresztą zaskakujące nieraz na ten temat wypowiedzi w dyskusjach z adwokatami z innych państw).

Dyskutujemy spokojnie, odwołujemy się do sprawdzalnych faktów. Nie budząca najmniejszych wątpliwości życzliwość francuskich kolegów do polskiej adwokatury ułatwia pełniejsze zorientowanie ich w naszych problemach.

Koł. Olchowicz mieszka w hotelu z młodym kolegą holenderskim. Okazja do szczerzej, bezpośredniej wymiany poglądów, do szerokiej dyskusji. Powtarza się to przy wszelkich innych spotkaniach. Młodzież chce się wzajemnie poznać, chłonie informacje, chce wiedzieć.

Gospodarze nie zapominają o historii. Młodzi adwokaci, w strojach zawodowych, pod wodzą dziekana Baudelota, składają wieniec u stóp pomnika ku

czci adwokatów paryskich zmarłych podczas dwóch wojen światowych.

I jeszcze wizyta w polskiej Ambasadzie u ambasadora E. Wojtaszka.

Wrażen wiele, ale porządkując je dochodzimy do wniosku, że nie mamy poczucia niższości, że możemy jak najbardziej szczerze i uczciwie pochwalić się nie tylko naszą przeszłością, piękną, przeszło 600-letnią tradycją, ale i terażniejszością. Gwarancje zawodowe adwokatury polskiej pozwalają jej na pełne wykonywanie zadań, na pełnoprawny udział w ochronie porządku prawnego. Sytuacja społeczna adwokatury polskiej jest korzystna; miarą tego mogą być, choćby tylko, co roku nadawane adwokatom odznaczenia państwowe. Mamy ciekawie redagowane pismo „Palestra”, o dużym dorobku i powszechnie uznawanej pozycji publicystycznej. Prace naszych kolegów wydawane są coraz liczniej i — co ważniejsze — wykorzystywane coraz powszechniej.

Wyjeżdżając z Paryża, cieszymy się, że już w lutym 1973 r. gościć będziemy w Polsce delegację francuskiej adwokatury na seminarium poświęconemu wypadkom komunikacyjnym, że będzie to dobra okazja — jeszcze jedra więcej — do pokazania naszego dorobku z podobną, jak to czynili nasi francuscy koledzy, serdecznością i życzliwością.

Z.Cz.

3.

Z życia izb adwokackich

Izba rzeszowska

1. Nowe władze POP

W dniu 28 października 1972 r. w lokalu Rady Adwokackiej w Rzeszowie odbyło się zebranie sprawozdawczo-wy-

borcze POP Rady Adwokackiej w Rzeszowie.

W obszernym referacie sekretarz POP Wiktor Kruk przedstawił kierunki jej działalności za cały okres kadencji, pod-

kreślając aktywny udział w pracach samorządu adwokackiego na szczeblu Rady oraz zespołów naszej Izby.

W czasie zebrania bardzo obszerne sprawozdanie z działalności Rady Adwokackiej złożył dziekan Rady adv. Stanisław Rogoź. W przemówieniu swym dziekan podkreślił szeroką współpracę Rady z POP, co w ocenie dyskutantów zabierających głos w dyskusji znalazło wyraz w stwierdzeniu, że osiągnięcia Rady w tej kadencji były szczególnie duże.

Dyskusja była bardzo żywa i poruszyła szereg zagadnień. Zabierali w niej głos wszyscy zebrani. Podsumowując dyskusję przedstawiciel KW PZPR. A. Oleszko stwierdził, że Komitet Wojewódzki dodatnio ocenił pracę POP w okresie po VI Zjeździe.

W wyniku wyborów ukonstytuowała się nowa Egzekutywa POP, w skład której weszli adwokaci: Janina Białek, Emil Górnicki, Marek Książkiewicz, Janusz Lassota.

2. Obchody 50-lecia ZSRR w Izbie

W dniu 5 stycznia 1973 r. odbyło się otwarte posiedzenie POP z udziałem szeregu zaproszonych gości i członków Rady, poświęcone uczczeniu 50-tej rocznicy powstania Związku Radzieckiego. Obszerny referat na ten temat wygłosiła mgr Cecylia Błońska, redaktor terenowy „Trybuny Ludu” w Rzeszowie, która podkreśliła wielką rolę Kraju Rad w świecie współczesnym.

Szeroka dyskusja nad referatem, jak również miły nastrój uroczystego wieczoru poświęconego naszym sąsiadom wypełniły resztę programu tej podniosłej i niecodziennej uroczystości.

3. Zebranie księgowych i pracowników finansowych zespołów Izby rzeszowskiej.

W dniu 6 stycznia 1973 r. w sali posiedzeń Rady Adwokackiej w Rzeszo-

wie odbyła się narada głównych księgowych wszystkich zespołów Izby rzeszowskiej i delegowanych przez zespoły pracowników finansowych w celu omówienia zasad sporządzania nowych arkuszy rozliczeniowych oraz przepisów dotyczących działania księgowości zespołów.

Na naradzie omówiono szczegółowo regulamin w sprawie rozliczania i rachunkowości w zespołach adwokackich, system budżetowania zespołów adwokackich oraz zasady prowadzenia księgowości w zespołach adwokackich z uwzględnieniem planu kont.

Przy okazji księgowi zespołów stwierdzili, że ze względu na specyficzny charakter działalności księgowych w zespołach adwokackich należałoby pomyśleć o opracowaniu odrębnego statusu dla księgowych zatrudnionych w zespołach adwokackich.

Zwrócono uwagę na potrzebę ujednoczenia praktyki we wszystkich zespołach w zakresie prowadzenia księgowości, a w szczególności prowadzenia tylko i wyłącznie raportów kasowych z wyeliminowaniem księgi kasowej, która w zasadzie i tak nie jest prowadzona we wszystkich zespołach.

Dyskutowano również na temat obrotu bankowego. Znaczną część narady poświęcono aktualnym zagadnieniom dotyczącym sposobu rozliczania arkusza rozliczeniowego co do podziału dochodów zespołów.

Stosownie do treści zasad prowadzenia księgowości objętych regulaminem ujednoczono system i termin dokonywania wypłat dla adwokatów i pracowników administracyjnych. Wypłata należności dla adwokatów może nastąpić najwcześniej w dniu 1. następnego miesiąca po zamknięciu poprzedniego miesiąca z konta 31 saldem na koniec miesiąca „Ma”. Stwierdzono zarazem, że w tym zakresie praktyka w niektórych zespołach poprzednio nie była jednolita.

Omówiono również kwestie dotyczące

konta 34-a oraz pobierania dodatkowej kwoty w wysokości 10% ustalonej opłaty za czynności zespołu w sprawach, w których udokumentowanie drobnych

wydatków poniesionych w związku z prowadzeniem tych spraw jest niemożliwe.

Opracował adw. M. Cincio

Izba szczecińska

W dniu 10 lutego br. odbyła się okresowa narada kierowników zespołów Izby z udziałem członków Rady, przedstawicieli organizacji politycznych działających przy Radzie Adwokackiej oraz wizytatorów-członków Zespołu Wizytatorów przy Radzie.

Naradę prowadził dziekan Rady adw. Władysław Świątek.

Program narady przewidywał omówienie najważniejszych zagadnień wynikających z wejścia w życie nowego Regulaminu działania zespołów adwokackich i Regulaminu w sprawie rozliczania i rachunkowości w zespołach adwokackich. Ponadto celem narady było zebranie odpowiednich materiałów dotyczących współdziałania adwokatury i prokuratury, które zostaną wykorzystane na wspólnej naradzie z kierownictwem Prokuratury Wojewódzkiej

w Szczecinie. Narada ta zostanie zwołana — z inicjatywy Rady Adwokackiej — w marcu br.

Tematem obrad były również inne, bieżące problemy wynikające z działalności zespołów adwokackich Izby, zgłaszane w toku dyskusji przez kierowników lub przedstawicieli poszczególnych zespołów.

Bezpośrednio po zakończeniu narady z kierownikami zespołów Izby odbyło się spotkanie informacyjne członków Rady Adwokackiej z członkami Izby, zwołane z inicjatywy organizacji politycznych w wyniku realizacji zalecenia dokonanego przez Zgromadzenie Delegatów Izby w ubiegłym roku. W spotkaniu tym wzięło udział 45 członków Izby. Spotkaniu przewodniczył sekretarz Rady adw. Jerzy Zaniemojski.

adw. Jerzy Zaniemojski

Izba wrocławska

W dniu 8 grudnia 1972 r. odbyło się zebranie sprawozdawczo-wyborcze POP PZPR (grupującej 60 adwokatów i aplikantów) przy Radzie Adwokackiej we Wrocławiu. Udział w nim wziął m.in. sekretarz KD PZPR Wrocław-Stare Miasto tow. Julian Walczyszyn.

Dotychczasowy sekretarz POP tow. Tadeusz Grzebieniak oraz dziekan Rady Adwokackiej tow. Zygmunt Ziemba złożyli obszernie sprawozdanie z działalności POP i egzekutywy za ubiegłą kadencję. Omówiono w nim całokształt pracy wewnątrzpartyjnej i zawodowej oraz współpracy z organizacjami społecznymi i instancjami partyjnymi. Omówiono krytycznie występujące bra-

ki w pracy partyjnej, jak również potrzebę podniesienia autorytetu organizacji na terenie adwokatury.

W dyskusji wiele uwagi poświęcono zagadnieniom nurtującym środowisko adwokackie, a m.in. sprawom szkolenia ideologicznego, zwiększenia szeregu organizacji spośród członków ZMS odbywających aplikację adwokacką. Mówiono również o polityce kadrowej Rady Adwokackiej z uwzględnieniem spraw socjalno-bytowych, a także o potrzebie dalszej poprawy stosunków międzyludzkich w zespołach, o podnoszeniu dyscypliny i poziomu pracy zawodowej.

Projekt zmian ustroju adwokatury

zmierzający do rozszerzenia samorządu adwokackiego przedstawił dr Z. Ziembą.

Następnie zebrani podjęli uchwałę nakreślającą program działania nowej egzekutywy.

W wyniku wyborów w skład tej egzekutywy weszli: Tadeusz Grzebieniak,

Bogumiła Wyrwisz, Jan Chmielnikowski, Józef Kucharski, Adam Zelga i Tadeusz Gałuszka.

Pierwszym sekretarzem wybrano T. Grzebieniaka, a drugim — J. Chmielnikowskiego.

Apl. adw. Roma Hładylowicz

PRAWO ZA GRANICĄ

1.

○ działalności obrońcy w socjalistycznym procesie karnym*

Prawo do obrony jest prawem podstawowym obywatela, zagwarantowanym w konstytucji. Jest ono zapewnione każdemu podejrzanemu lub oskarżonemu podczas całego procesu karnego (art. 102 ust. 2 konstytucji NRD). Funkcję obrony i funkcję obrońcy są jednoznacznie uregulowane w konstytucji i w kodeksie postępowania karnego. Pompoes i Schindler** podkreślili znaczenie obrony w dążeniu — w toku procesu — do ustalenia prawdy obiektywnej. W swych wnioskach końcowych uwypuklili oni społeczne funkcje obrony oraz odpowiedzialność nie tylko sądów, ale także adwokatów za wypełnienie zadań procesu karnego.

ZADANIA I POZYCJA OBROŃCY

Kodeks postępowania karnego NRD z dnia 12 stycznia 1968 r. znacznie wzmocnił pozycję obrońcy i otworzył mu również drogę do zwiększenia jego działalności w postępowaniu przygotowawczym, zapewniając mu np. możliwość przeprowadzenia w każdym czasie rozmowy ze znajdującym się w areszcie podejrzanym bądź oskarżonym, prawo wglądu do akt przed zamknięciem dochodzenia, udział w toku dochodzenia przy badaniu zgłoszonych przez niego dowodów (§ 64 k.p.k.).

* Jest to tłumaczenie artykułu (niemal całego) pióra adw. dra Gerhardta Peina, przewodniczącego Kolegium Adwokatów w okręgu Erfurt (czasopismo „Neue Justiz” nr 17 z dn. 1.IX.1972 r.).

** Autorzy artykułu pt. „O zachowanie prawa do obrony”, ogłoszonego w „Neue Justiz” z 1971 r., str. 671.